

PLEITAANTEKENINGEN MR. N. BAKKER

Inzake: Wijkcentrum d'Oude Stadt/gemeente Amsterdam Vovo

Datum: 11 juli 2017 te 15.30 uur

Edelachtbare,

Inleiding

Uiteraard maak ik graag van de gelegenheid gebruik om het verzoek van het Wijkcentrum aan u om een voorlopige voorziening in deze zaak te treffen, nader toe te lichten. Allereerst verwijs ik in dat kader naar de inhoud van het verzoekschrift en het bezwaarschrift van 27 juni jl.

Het Wijkcentrum is een Stichting die zich ten doel stelt het woon- en leefklimaat binnen het stadsdeel dat begrensd wordt door Nieuwe Herengracht, Oosterdok, de Ruyterkade, Westertoegang, Singel, Brouwersgracht, Prinsengracht, Leidsegracht, Singelgracht en Amstel (hierna: "de Wijk") te bevorderen.

Ook richt het Wijkcentrum zich onder meer op het bevorderen van de invloed van de wijkbewoners op het beleid van de instanties die beslissingen nemen over de wijk.

Al jarenlang regent het klachten vanuit de bewoners (en bewonersgroepen) over de GayPride en tracht het Wijkcentrum een verandering in gang te zetten om het woon- en leefklimaat daadwerkelijk te kunnen verbeteren.

En ondanks het feit dat de GayPride steeds commerciëler wordt, onderkent het Wijkcentrum nog steeds dat de GayPride een belangrijk feestelijk evenement is.

Het Wijkcentrum heeft dan ook in beginsel niet de intentie de GayPride in zijn geheel te dwarsbomen, niet voor dit jaar en ook niet voor de opvolgende jaren.

Dat dit niet het doel is dat door het Wijkcentrum wordt nagestreefd, blijkt ook wel uit het beroepschrift dat vorig jaar, in 2016, werd ingediend nadat door de gemeente had besloten alle gronden van bezwaar tegen de vergunning 2016 ongegrond te verklaren. Deze beroepsprocedure loopt nog (het beroepschrift is als productie 14 overgelegd).

Het Wijkcentrum denkt wel dat het meerdaagse evenement anders kan en moet, en zou graag zien dat de gemeente, maar ook de vergunninghouder en alle andere betrokken partijen, de klachten van de bewoners van de binnenstad effectief gaan aanpakken, zodat het evenement een beleving blijft voor de bezoekers en dat tegelijkertijd kan worden gegarandeerd dat het woon- en leefklimaat van de bewoners niet – althans niet onevenredig – wordt aangetast.

De klachten van de bewoners zijn niet nieuw. Ook dit jaar maakten veel bewoners van de mogelijkheid hun zienswijze kenbaar te maken.

Maar tot nu toe krijgt het Wijkcentrum echter niet het gevoel serieus te worden genomen. De belangen van de bewoners van de binnenstad ondergesneeuwd. Aan zienswijzen, klachten, bezwaren, wordt steeds – ten onrechte – volledig voorbijgegaan. Dit terwijl de gefundeerde klachten in de evaluatie van de EuroPride 2016 wel zijn meegenomen (productie 9 gemeentelijk procesdossier).

Welke bezwaren het Wijkcentrum heeft tegen de afgegeven evenementenvergunning van 1 juni 2017, inclusief de uitbreiding van 4 juli jl., blijkt niet alleen uit de zienswijze, maar ook uit het bezwaarschrift d.d. 27 juni 2017 en de aanvullingen daarop.

Besluitvorming

Vorig jaar werd door de burgemeester de evenementenvergunning 2016 pas bij besluit van 9 juni 2016 afgegeven, daarbij de naar voren gebrachte zienswijzen miskennend.

Omdat het evenement al snel naderde, zag het Wijkcentrum in 2016 de noodzaak om een verzoek om een voorlopige voorziening te doen bij uw Rechtbank. Toen de Pride al was begonnen volgde bij de gemeente een hoorzitting ter behandeling van de bezwaren en de beslissing op bezwaar volgde pas na het evenement.

Het Wijkcentrum kon zich niet verenigen met het besluit op bezwaar en stelde beroep in, in de verwachting dat het beroep zou worden behandeld vóór het evenement in 2017 van start zou gaan. Vorige week kreeg het Wijkcentrum te horen van de rechtbank dat de zitting is uitgesteld tot in november 2017.

En de geschiedenis lijkt zich te herhalen.

Ook dit jaar is pas laat een evenementenvergunning aan de vergunninghouder afgegeven, te weten op 1 juni 2017. De aanvraag werd op 23 maart 2017 ingediend. Direct na publicatie van de afgifte van de evenementenvergunning is door het Wijkcentrum bezwaar aangetekend en een verzoek om voorlopige voorziening ingediend.

Bij de gemeente wordt het bezwaarschrift inhoudelijk behandeld op 18 juli a.s. Daarna zal het besluit, naar verwachting geruime tijd na het meerdaagse evenement volgen.

Als nog vóór de aanvang van het meerdaagse evenement een beslissing op bezwaar zou worden genomen, kan het besluit in bezwaar eenvoudigweg niet zorgvuldig tot stand zijn gekomen. Een beslissing op bezwaar ingeval van een meerdaags evenement als de GayPride kan niet lichtvaardig worden genomen en zal aldus tijd in beslag nemen. Op zorgvuldige wijze zullen alle belangen tegen elkaar moeten worden afgewogen en een deugdelijke motivering aan het besluit ten grondslag moeten liggen.

Nogmaals, het Wijkcentrum heeft alle belang bij een (voorlopige) uitspraak over het besluit tot afgifte van de evenementenvergunning d.d. 1 juni 2017.

De besluitvorming is op meerdere punten onzorgvuldig gebleken. Daar komt nog bij dat er heel recent grote wijzigingen zijn doorgevoerd in het evenement, hetgeen het Wijkcentrum uiteraard nog meer zorgen baart.

Zo werd op 5 juli 2017 bekend dat de gemeente een fout zou hebben gemaakt in de besluitvorming over ontheffingen voor horecaondernemers, ten aanzien van geluid en openingstijden. De gemeente heeft een eerder besluit deels teruggedraaid.

Maar ook keurde de burgemeester op het laatste moment een uitbreiding van de evenementenvergunning goed, waardoor een extra feest op de Dam op 4 augustus 2017 wordt mogelijk gemaakt. Dit besluit werd op 4 juli 2017 genomen, zonder een goed onderbouwde motivering.

Niet alleen de summiere besluitvorming over het extra feest op de Dam heeft het Wijkcentrum verbaasd. De Omgevingsdienst had het feest al opgenomen in haar – overigens ongedateerde – advisering aan de gemeente naar aanleiding van de aanvraag van de vergunninghouder. Waarom wordt dit feest nu plots toegevoegd aan het evenement onder het motto dat dit het resultaat zou zijn van een verzoek van de nood- en hulpdiensten? Dat dit de ware reden is voor de toevoeging van het feest op de Dam op 4 augustus a.s. lijkt daarmee onaannemelijk.

Alle voorbeelden tonen aan dat er kan worden vastgesteld dat de besluiten over de GayPride onzorgvuldig zijn voorbereid.

En ook op een ander punt lijkt de gemeente de zaken niet goed voor elkaar te hebben. Het gemeentelijk procesdossier dat door de gemeente in het kader van deze procedure is overgelegd, bevat de vergunning maar zou ook alle bij de vergunning horende bijlagen moeten omvatten.

Het Wijkcentrum heeft er begrip voor dat vertrouwelijke bijlagen ontbreken, maar wel vraagt het Wijkcentrum zich af of de als 'vertrouwelijk' bestempelde bijlagen daadwerkelijk bestaan en in orde zijn. Die bevestiging is er niet.

We moeten ook vaststellen dat andere essentiële bijlagen missen, omdat deze nog niet voorhanden zouden zijn, aldus de gemeente. Onbegrijpelijk dat die bijlagen zo kort voor het evenement ontbreken en de vergunning desondanks is afgegeven. Daar voeg ik nog aan toe dat op pagina 18 van de vergunning (productie 3A gemeentelijk procesdossier) wordt aangegeven dat de bijlagen uiterlijk op 30 juni 2017 hadden moeten worden aangeleverd.

Alle opgesomde punten maken dat het besluit tot afgifte van de evenementenvergunning van 1 juni 2017 ten onrechte is genomen. Het Wijkcentrum meent dan ook dat de gemeente – de burgemeester in dit geval – het bestreden besluit niet had mogen nemen.

Onduldbare overlast

Het Wijkcentrum heeft een zwaarwegend en spoedeisend belang bij een door u te treffen voorlopige voorziening omdat de belangen van het Wijkcentrum terzijde worden geschoven terwijl onduldbare geluidsoverlast daadwerkelijk aan de orde is.

Dat onduldbare geluidsoverlast ontstaat tijdens een meerdaags evenement als de GayPride blijkt onder andere uit een geluidsmetingsonderzoek van de Nederlandse Stichting Geluidshinder op de Zeedijk d.d. 4 juni 2017 dat als productie 5 is overgelegd. Het referentiegeluid van het omgevingsgeluid op de locatie Zeedijk bedraagt maximaal 56,7 dB(A), zo geeft de NSG aan. Ook concludeert de NSG dat een geluidsnorm van meer dan 10 dB(A) hoger dan dit referentieniveau op de gevels van woningen leidt tot "ernstige" overlast. Voorts wordt door de NSG in hetzelfde onderzoek geconcludeerd dat geluidsnormen van 70 dB(A) of meer leiden tot "ernstige/zeer ernstige" hinder en daarmee de grens van het onacceptabele overstijgen.

Uit de evenementenvergunning 2017 blijkt dat op alle locaties een geluidsnorm van 95 dB(C) is toegestaan. Omgerekend naar dB(A) overschrijdt de geluidsnorm op de locatie Zeedijk in meer of mindere mate altijd de 70dB(A) en kan dus worden vastgesteld dat er onmiskenbaar onduldbare geluidsoverlast binnenshuis ontstaat. Het verschil tussen dB(A) en dB(C) is overigens afhankelijk van het soort muziek. De Richtlijn Muziekspectra in Horecabedrijven geeft richtlijnen per muzieksoort en is als productie 6 overgelegd.

Er wordt op geen enkele wijze in de afgegeven evenementenvergunning voorzien in voorkoming van onduidbare geluidshinder en bovendien kan een aanvaardbaar woon- en leefklimaat niet worden gegarandeerd.

De toegestane geluidswaarden zullen naar verwachting voor schade aan de gezondheid zorgen. Dit wordt ondergeschreven door WIJ Amsterdam (Bron: Buurtfeesten of Feestbuurten) en de heer E. Roelofsen van de NSG.

Advies Omgevingsdienst over GayPride 2017

Ook het advies van de Omgevingsdienst over de GayPride 2017 moet met een kritisch oog worden bekeken. Ik verwijs naar productie 11 en 12 die aan u zijn overgelegd.

Onder andere wordt in het advies aangegeven dat een gevelcorrectie van 3 dB moet worden toegepast van 3 dB. Dit wordt niet genoemd in de vergunning zelve en maakt mogelijk dat de waardes aldus met deze correctiefactor in de praktijk kunnen worden verhoogd, ook wordt deze gevelcorrectie naar de mening van heer E. Roelofsen incorrect toegepast.

Een andere onzorgvuldigheid, met mogelijk grote consequenties, zijn de door de Omgevingsdienst algemene opgenomen geluidswaardes. De ene keer wordt gesproken over dB(A), de andere keer over dB(C). Dit gebruik is inconsequent en maakt mogelijk dat op sommige locaties waar alleen dB(C) waardes worden vermeld, de dB(A) waarde kan variëren, wat vervolgens kan betekenen dat de dB(A) waardes uiteindelijk te hoog uitkomen. In de evenementenvergunning wordt slechts gesproken over dB(C).

Een ander punt van kritiek is dat de Omgevingsdienst slechts adviseert dat maatregelen *kunnen* worden genomen op het gebied van akoestische voorzieningen/maatregelen voor straatfeesten en kleine pleinen, maar een verplichting is het niet. En wat het Wijkcentrum absoluut onacceptabel acht is het feit dat als er geen eigen geluidsmeter beschikbaar is, de Omgevingsdienst adviseert gebruik te maken van de app van het Geluidburo. Een smartphone is echter ongeschikt als geluidsmeter, zoals de heer E. Roelofsen heeft opgemerkt in zijn notitie.

Verzoeken van het Wijkcentrum

In het bezwaarschrift van 27 juni 2017 zijn de belangrijkste punten opgenomen die naar de mening van het Wijkcentrum zouden kunnen zorgen voor een beperking van de overlast:

1. Houd vast aan het principe van spraakverstaanbaarheid binnenshuis en het recht op voldoende nachtrust zonder slaapverstoring;
2. Sta maximaal 70 dB(A) toe op de gevel en maximaal 80 dB(C), waarbij het verschil tussen A en B maximaal 10 is en waarbij de eindtijd 23.00 uur zal zijn;
3. Filter de frequenties van 50 Hertz en minder af. Neem de meewindcondities mee in de berekening hetgeen ook al door de NSG is aanbevolen;
4. Sta een uitloop toe van maximaal een half uur na het staken van de muziek om 23.00 uur, indien noodzakelijk. Verricht danwel laat geluidsmetingen binnenshuis verrichten en garandeer deugdelijke en toereikende handhaving;
5. Ingeval de geluidswaarden niet naar beneden worden bijgesteld, meent het Wijkcentrum dat er dan geen feest op de Spuistraat (of Dam) moet worden toegestaan, zodat overlappende hinder vanaf verschillende podia kan worden vermeden;

6. Verlaag in ieder geval de geluidswaardes op de locatie Zeedijk en meet nauwkeurig de geluiden. Als dan blijkt dat de geluidsoverlast binnenshuis onduelbaar blijkt te zijn, dan kan er worden vastgesteld dat de Zeedijk alsdan ongeschikt is als locatie voor de GayPride;
7. Sta op het Amstelveld 1 feest toe in plaats van de 2 feesten die vergund zijn;
8. Er moeten strenge voorwaarden worden gesteld aan het gebruik van het Vondelpark, teneinde het park en de omwonenden te beschermen;
9. Denk aan de woonbootbewoners en verricht geluidsmetingen in en rondom de boten';
10. Laat beveiligers/handhavers/gastheren/coaches etc. patrouilleren;
11. Het Wijkcentrum roept de gemeente Amsterdam ook op om na te denken hoe de toestroom van bezoekers in te dammen is, danwel af te remmen.

Concluderend

Doordat ieder jaar weer kort voor de aanvang van de Pride een besluit wordt genomen over de evenementenvergunning wordt het Wijkcentrum moeilijk gemaakt om daadwerkelijk nog invloed te kunnen uitoefenen.

De vraag die moet worden beantwoord is of de burgemeester in alle redelijkheid mocht besluiten om een vergunning te verlenen voor een meerdaags evenement dat zo evident het woon- en leefklimaat van de Wijk aantast. Het Wijkcentrum heeft de stellige overtuiging dat hier nee op moet worden geantwoord.

Wonen in de binnenstad betekent een bepaalde mate van overlast, waaronder geluidsoverlast. Maar de grens van het duldbare wordt ernstig overschreden en dat hoeven de bewoners niet te accepteren.

De belangen van het Wijkcentrum en alle andere belanghebbenden dienen te prevaleren boven de financiële, commerciële en algemene maatschappelijke belangen. Ik wil nogmaals benadrukken dat het overschrijden van de grens van onduelbare hinder niet terzijde kan worden geschoven. Dit geldt niet alleen voor het aspect geluid, ook andere vormen van overlast zijn onduelbaar geworden.

Het Wijkcentrum benadrukt niet de enige te zijn die bezwaar heeft tegen de besluitvorming, ook onder meer de Vereniging Amstelveldbuurt en het Comité Woonboten en Walbewoners Prinsengracht hebben dit gedaan. De kritiek van het Wijkcentrum wordt door hen onderschreven.

Een belangrijk punt uit één van de bezwaarschriften is dat er grote risico's kleven aan de samenwerking tussen de gemeente en de organisatie van de Gay Pride. De gemeente dient de touwtjes zelf meer in handen te nemen en niet te veel verantwoordelijkheid neer te leggen de stichting. Niet in de laatste plaats omdat de gemeente zelf heeft vastgesteld dat de stichting onvoldoende is meegegroeid. Deze uitlating baart uiteraard het Wijkcentrum grote zorgen. En daar wil ik mee eindigen.

Ik dank u voor uw aandacht.